

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowne znaki towarowe WOUXUN dla produktów i usług z klas 9, 35 i 38

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2014 r. – Europower przeciwko Komisji

(Sprawa T-383/14)

(2014/C 235/42)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Europower SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: G. Cocco i L. Salomoni, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji odrzucającej ofertę Europower S.p.A. w przetargu na budowę instalacji trójgeneracyjnej z turbiną gazową na korzyść innego oferenta;
- stwierdzenie nieważności decyzji dotyczącej charakterystyki i zalet wybranej oferty;
- stwierdzenie nieważności decyzji odmawiającej udostępnienia kopii dokumentacji zażądaną przez skarżącą wnioskiem z dnia 7 kwietnia 2014 r. wraz z wszelkim orzeczeniem nakazującym w konsekwencji udostępnienie dokumentacji;
- stwierdzenie nieważności późniejszej odmowy udzielenia dostępu w odpowiedzi na wniosek potwierdzający;
- stwierdzenie nieważności wszelkiego kolejnego, przygotowanego wcześniej, związanego, choćby i nieznanego aktu, a w szczególności protokołów przetargowych, umowy zawartej ewentualnie ze zwycięzcą przetargu, ocen spełnienia przesłanek zadeklarowanych przez zwycięzcę przetargu – w całości akty nieznanne – z zastrzeżeniem uzupełnienia zarzutów na podstawie art. 48 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem.

Posiłkowo:

- stwierdzenie w tym zakresie nieważności zaproszenia do złożenia oferty;
- stwierdzenie w tym zakresie nieważności załącznika do zaproszenia do złożenia oferty.
- w końcu zasądzenie od Komisji odszkodowania w wysokości ustalonej w toku postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest na decyzję odrzucającą ofertę skarżącej w tym samym przetargu, który jest też przedmiotem sprawy T-355/14 STC SpA/Komisja.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, zasady równego traktowania określonej w art. 148 rozporządzenia nr 1268/2012 ⁽¹⁾, art. 113 rozporządzenia nr 966/2012, specyfikacji zamówienia, jak też nadużycia władzy w niniejszej sprawie:

- w celu dopuszczenia do przetargu należało spełnić wymogi techniczne, o których mowa w pkt II.2.3., który pod groźbą wykluczenia wymagał od konkurentów bezpośredniej realizacji co najmniej 2 instalacji kogeneracji o mocy co najmniej 8 MW. Zwycięzca przetargu powinien być zostać wykluczony, ponieważ nie spełniał wspomnianych minimalnych wymogów określonych w warunkach przetargu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 149 rozporządzenia nr 1268/2012, art. 113 rozporządzenia nr 966/2012⁽²⁾, dyrektywy 2004/18/WE⁽³⁾ (motyw 39), jak też nadużycia władzy w niniejszej sprawie:
- wyłonienie zwycięzcy i udzielenie zamówienia jest niezgodne z prawem, gdyż zwycięzca przetargu nie był uprawniony do przyznanej liczby punktów, ponieważ ocena oferty technicznej na podstawie kryteriów określonych przez Komisję musi bezwzględnie opierać się na rzeczywistej sprawności instalacji, a nie na jednostronnej deklaracji konkurenta. Wynika z tego naruszenie przejrzystości i równego traktowania w przetargu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 112 rozporządzenia nr 966/2012, zasady poufności ofert określonej w art. 111 rozporządzenia nr 966/2012, naruszenia art. 157 i 159 rozporządzenia nr 1268/2012, jak też nadużycia władzy w niniejszej sprawie:
- czynności przetargowe w celu udzielenia zamówienia zostały przeprowadzone na jednym posiedzeniu, na którym równolegle rozpatrzono dokumenty administracyjne w celu dopuszczenia do przetargu, ofertę techniczną i ofertę ekonomiczną. Ten sposób postępowania jest sprzeczny z zasadą poufności i oddzielenia ofert.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i przejrzystości, art. 15 i 298 traktatu, art. 102 rozporządzenia nr 966/2012, art. 6 dyrektywy 2004/18/WE, jak też nadużycia władzy w niniejszej sprawie:
- w następstwie decyzji odrzucającej złożoną ofertę Komisja przekazała jedynie klucz oceny i bezprawnie odmówiła potem dostępu do żądanej dokumentacji, również w następstwie wniosku potwierdzającego złożonego przez skarżącą zgodnie z art. 7 i nast. rozporządzenia nr 1049/2001⁽⁴⁾.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i przejrzystości, art. 157 i 158 rozporządzenia nr 1268/2012, jak też nadużycia władzy w niniejszej sprawie.
- z naruszeniem art. 157 rozporządzenia nr 1268/2012 brak wydania kopii protokołów przetargowych i decyzji o ostatecznym udzieleniu zamówienia uniemożliwił skarżącej zaznajomienie się z warunkami określonymi w przywołanych normach.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2014 r. – Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-384/14)

(2014/C 235/43)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciele: B. Tidore, avvocato dello Stato, G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska